

kiadóhivatal:

Sátoraljaujhely

Vármegyeház

II. udvar, 1. emelet.

ZEMPLÉNI GAZDA

MEZŐ- ÉS SZŐLŐGAZDASÁGI SZAKLAP

Megjelenik minden hó 5. és 20-án
Előfizetési ár:
Egy évre 4 pengő
Hirdetések
díjsszabás szerint

Főszerkesztő:

Dr. báró WALDBOTT FRIGYES
alelnök.A Zemplénavarmegyei Gazdasági
Egyesület hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő:

ILLÉSHÁZY ENDRE
ügyvezető titkár**Egyesületi élet.****Nemesített tengerivetőmag
kiosztás.****A m. kir. földmivvelésügyi miniszteriumnak
19580/1930. II-1. szám alatt kelt rendelete.**

A nemesített vetőmagvak használatának a kisebb gazdák körében való terjesztése céljából az elmúlt években megindított vetőmag kiosztási akciót az idén tavasszal — hitelfedezet hiányában — a földmivvelésügyi miniszteriumnak nincs módja a régebbi keretekben megismételni, úgy, hogy csupán a nemesített *tengeri fajták* vetőmagjának kiosztására kell szorítkoznia.

Az akció keretében eredeti nemesített tengeri vetőmagot azzal a kedvezménnyel fogja az illetékes Kamarák közreműködése mellett kiosztani, hogy a vetőmag nemesítői *felárat és a vasúti szállítási költségét tárcája terhére vállalja*, a gazdák pedig csak a vetőmag alapárát (budapesti tőzsdei középárfolyam) és a szállításhoz szükséges új zsákok árát fogják a vetőmag átvételekor megfizetni.

A vetőmag szállításához a növénynemesítők által beszerzett 78 dekás új jutazsákok ára darabonként 2 P 20 f, amelytől ugyancsak a gazdák fizetnek meg.

A fenti kedvezménnyel kiosztandó tengeri vetőmagban csak olyan kisebb gazdák részesíthetők, akik 100 k. holdnál nem nagyobb kiterjedésű területen gazdálkodnak és kötelezik magukat arra, hogy a kiosztott nemesített vetőmagra nézve a termelés folyamán szerzett tapasztalataikat a Kamarákkal annak idején közölni fogják.

Tekintettel arra, hogy a nemesített vetőmag is csak helyes talajmivvelés esetén válhatik be és biztosíthat nagyobb terméshozamot, a kedvezményes vetőmagban elsősorban olyan gazdák részesítendők, akik földjükön az őszi mély szántást elvégezték.

Igényeket az illetékes Mezőgazdasági Kamaráknál és a községi előjárásnál lehet bejelenteni.

Mezőgazdasági rovatRovatvezető: **dr. báró Waldbott Frigyes**
a Zemplénavarmegyei Gazdasági Egyesület mezőgazdasági osztályának elnöke.**Bodrogközi adatok
a buzaproblémához.**Irta: **Valády Béla.**

Alig egy pár esztendeje, hogy letűnt a sokak által annyira irigyelt „buzás-korszak”, s már ott tartunk, hogy mezőgazdasági terményeinknek jó része ugyszólván bagatel áron is alig adható el. Különösen a buzatermelés válsága vált világpróblémává, úgy, hogy ma alig van európai ország, amelyben a gazdának maguknak többé ne kerülne egy mázsa buza előállításának értékesítési áránál. Hogy ez töméntelen értékvesztesség okozza jórészen az ipari és kereskedelmi válságot is, azt már számtalan nemzetközi szaktanácskozáson megállapították. Aki merkantil lapokat is szokott olvasni, minden héten talál egy cikket a buzáról, a kartelek levegőjében nevelkedett aszfaltközgazdász nekiront az elmaradt magyar Pató Páloknak egy csomó amerikai blöffre hivatkozva kiadja a jelszót „le a buzával!”

A magyar gazdatársadalom intelligens vezetői már számtalanszor kimutatták ezen kivánság tartathatatlanságát. Elég nagy vonásokban annyira rámutatnom, hogy Csonkamagyarország a világszükséglet alig 3° -át tudja exportálni — a három európai kiviteli állam is csak elenyésző százalékkal van az exportnál képviselve — úgy, hogy az európai buza felesleg pár millióval való fluctuációja szerepet nem játszik legalább is addig, míg Oroszország nagyobb gabona-mennyiséget nem exportálhat. Erre pedig egyes erőszakos pár hetes exportól eltekintve, szakértők szerint alig van kilátás. A buza világpiaci áru tőlünk függetlenül alakul — azt az európai tőzsdék átveszik Amerikától sok

minden tényezőtől befolyásolt pár pengő árkülön-
bözettel — rendesen a szervezeten exportállamok
kárára kialakult diszparitással. A tultermeléstől
elsősorban Amerika fog óvakodni vetésterületeinek
apasztásával. Az érem ezen oldalával a merkantil
hősök tisztában vannak, s hogy mégis a buzave-
tésterületek csökkentésére buzditanak bennünket,
annak oka csak az lehet, hogy a kérdés mezőgaz-
dasági vonatkozásait nem ismerik. Legtöbbjük
azzal sincs tisztába, hogy a mégis csak külterjes
buzetermelő mezőgazdasági üzemek — belterjessé
való alakításához évtizedek s annyi pénz kellene
— amivel 1966 ig kontemplált összes adósságunk-
kat könnyű szerrel ki lehetne fizetni, de akik már
új növények termelését merik már ajánlani, azok
sem gondolják meg, hogy azokban a kereslet
szükre szabott, úgy, hogy a legkisebb — sokszor
egy év alatt bekövetkező tultermelés — halomra
döntene minden számítást. Sem a kincstár nem
ad nyakló nélkül dohánytermelési engedélyeket,
sem a cukor, len, kendergyárak nem engedik a
területek ad infinitum szaporítását s csak legutóbb
olvashattuk a horribilis tőkét investált komló
termesztő gazdaságok katasztrófális helyzetét.

Dacára annak, hogy a buzatermelés mindig
az extenzív gazdálkodás velejárója, — mint ilyen
úgy Európában, mint Amerikában a maritimális
vidékekről, a nagyforgalmu, drága munkabérek
fizető vidékekről indult el a maga nagyszemű, bő-
termő, puha, sok lisztet adó buzájával, — évszá-
zadokon át a kontinensek belsejébe huzódott, hol
kevesebbet terem a buza, de olcsóbb munkaerő-
vel, a kontinentális klíma segítségével acélos, siker-
dus buzákat tud produkálni; soha sem leszünk
olyan közel Nyugat-Európa-hoz, épen kontinentális
klímánk, kitűnő talajaik birtokában, hogy jó buzát
sikerrel ne termelhetnénk.

Rotterdamban a nyáron a Manitoba I. 10
pengővel volt drágább mint a „dunai“ buza. Ezt
a szégyenteljes diszparitást kell tudnunk eltüntetni
s mindjárt nem lesz kérdés, termeljünk-e buzát
vagy sem? És itt egymásra van utalva a gazda
és kereskedő. Hogy mik az állam s a gabonake-
rekedelem feladata, cikkemben ezzel nem foglal-
kozhatom. Elég a gazda feladatára rámutatni s ez
pedig az, hogy mennél több egy vagy két típusu,
kitűnő minőségű buzát termeljünk, mert ha nem jó
áru, úgy az állam, mint a kereskedelem tehetetlen
s a buzatermeléssel együtt mi is elbukunk.

Hogy ez az elgondolás miként alkalmazható
a bodrogi viszonyokhoz, vagy úgy is mond-
hatnám, mivel az Isten a Bodrogi közre minden-

féle földből adott kóstolót, — az országos viszony-
latban a Zempléni Gazda f. évi január 25-iki szá-
mában Nyomárkay István ur nagyon szakszerűen
megírta. Cikkében mondottakhoz csak annyit óhaj-
tok hozzáfűzni, hogy Magyarország buzaminőségi
térképe szakemberek megállapítása szerint is ala-
pos revízióra szorul s teljesen helytelen annak
állítása, hogy kitűnő minőségű buza csak az alsó
Tiszavidéken termelhető. A klimatikus és tellurikus
viszonyokban megnyilvánuló sokkal nagyobb elté-
rés mellett is termelhető minőségbuza — mint
amilyen különbségek Csonka-Magyarország terüle-
letén előfordulhatnak — csak meg kell választani
a megfelelő buzafajtát.

És itt nyomatékosan rá kell mutatnom arra,
hogy a t. cikkíró ur által is említett és az Ország-
os Gabona és Lisztkisérleti Allomás illusztris ve-
zetője Hrabéczy Jenő ur által is ugyiszólván stan-
dard típusnak ajánlott „marquise“ buza lesz ná-
lunk is a jövő buzája, amely a magyar gazdát
soha sem fogja megcsalni.

Mint ismeretes, ez a buza francia eredetű.
Francia telepések kezdték termelni Amerika ten-
germelléki részein. A népesség szaporodásával
lassan feltörték a praeriket s bevetették buzával.
Igy szorult a marquise buza mindég feljebb a
kontinensre; mennél szárazabb vidékre kerül, an-
nál keményebbé, apróbb szeművé, sikérdusabbá
vált s ma ebből áll a Manitoba I. néven ismert
ismert világhírű buza nagyrésze.

Korábban Bánkutra importálták s ott régóta
folyik ezen amugy is magyar viszonyokhoz való
buza nemesítése.

A „marquise“ tavasz buza volt — később
mint járó buzát vetették s Bánkuton már régebben
mint őszi buzát termelik. Szakkörök kételkednek
fagyállóságában, miért is ez a buza vetőmagakció-
ban még soha sem szerepelt. Bármennyire kívá-
natos, hogy ezt a buzát sok jó tulajdonsága mel-
lett fagyállóvá is sikerüljön kitenyészteni, semmi
sem állja azonban annak útját, hogy mint tavaszi
vetésű buzával már ma is kiterjedtebb mértékben
foglalkozzunk, hiszen hazájában is tavasszal vetik.

Olvasóim nagy része előtt ez a buza már
ismeretes, — kereskedőknél, malmokban már be-
van vezetve — sőt legutóbb már bécsi cégek ér-
deklődtek nálam s szívesen vennének a megmin-
tázott „Manitoba utántermésből“. (Saját üzleti meg-
jelölésük). Ugyanis a ref. Főiskola gazdaságaiban
immár 6 éven keresztül termesztettem ezen buza-
fajtát s némi részem nekem is volt abban, hogy
a „marquise“ tavasz buza ma már a Bodrogi közön

meglehetősen elterjedt.

Hogy mit jelent vidékünknek ez a buza, 6 évi tapasztalatom alapján álljon itt néhány adat:

1. A Bodroglőzön emberemlékezet óta csak iszapos, agyagos, homokos földeken termeltek búzát, mert a nagykiterjedésű tőzeges bodroglői „tömlékről” hol kifagyott, hol felfagyott az őszi buza, sőt az utóbbi veszedelem a kevertes, iszapos, agyagos földeken is fennforgott. Mióta marquise búzát termelünk, csak az egészen könnyű, u. n. Püfőkön nem vetünk búzát, — kissé agyagos vagy homokos tőzegen a marquise már egyszerűen megy. Országos viszonylatban ezzel a búzával óriási területek hódíthatók meg buzatermelés számára.

2. Mődomban volt agyagos, iszapos, tőzeges talajon különböző nemesített búzával próbálkozni. Némileg jó erőben levő földön mindenik megdőlt, előzően megrozsdásodott, kései kitavaszkodásunk — hideg, vizes talajunk mellett, érésében mindenik legalább két hetet késett, megszorult 76—77 kg.-os búzát termelt. Holdankénti hozamuk 3—8 mázsa volt.

Ezekkel szemben a marquise, amelyet február 27-től május 3-ig már minden tavaszi időben vettem, arra az időpontra, mire az őszi buza tavasszal megindulna, a földbe kerül, gyorsan kikél, idejében szárbaszókik és elkésett vetés mellett is 2—3 nappal az őszi után beérik. Szalmája egészen csontszerű, erős, rozsdálló, a szemeket durva kemény polyva takarja oly erősen, hogy a cséplőgépeknek ugyan munkát ad. De ami a legjobban megkap s nyugalommal töltött mindég el az az, hogy ez a buza ugyyszólván meg sem tud szorulni. Az egész rekkenő kánikulát átéli zölden sokszor, ha mint az idén (hat év alatt először) vetésével elkéstünk s az eredmény 79—80 kg-os minőségi átlag, de csak kissé kedvező időben 81—82 kg. Megtörtént nálunk, hogy az aratók egy kétholdas részt távollétem alatt félig zöld állapotban vágta le, Eredmény pirosabb szineződés (a sárgább kivánatosabb) és 80 kg. hektoliter súly. Egy rakodóhelyen 1926-ban annyira megdőlt a sok eső miatt, hogy a sarjuhajtások is már kalászolni kezdtek. Eredmény 12.5 q termés, magyar holdankint 78.5 kg. fajsúly.

3. Hat évi megfigyelésem alapján marquise búzáunk minden esztendőben többet termelt azonos, de sokszor rosszabb talajviszonyok mellett is, mint az őszi buza. Műtrágyázásra (szuperfoszfát) 1928-ban m. holdankint 233 kg. terméstartalommal reagált.

4. A bodroglői talajomnak, de majdnem

minden kötött buzatermő földnek meg van az a rossz tulajdonsága, hogy a rendesen elégtelen nyári-őszeleji esőkre nem érik át, nem gyomosodik ki. Így a gazda hiába tarlót hánt, hengerez, rendesen száraz földbe kerül az őszi buza s a késő őszi esőkre együtt kél ki a gyommagvakkal. Ezért van a Bodroglőzön annyi ritka, gyomos, későn érő vetés, gyenge hozam. A marquise búzával minden eliminálható, a tarlót hántolt föld késő őszi mégis csak átérik, kap egy gyomirtó őszi mély szántást s tavasszal a buza érett, gyommentes talajba kerül.

Hogy a tavaszbuza szalmája tiszta és valamivel kevesebb, mint az őszié, az csak igen szegény gazdának lehet baj. Talán a tinócska is idegenkedni fog eleinte a törekjétől, mert kissé érdes, kemény a polyvája. De hogy a gazda zsebe nem idegenkedik a holdanként 2—3 q terméstartalomtól, melle pedig dagadozik minőségbuza termelői mi-voltán, az egyszer bizonyos.

Nem hiszem, hogy szavaimat valaki is félreértve, azt tételezze fel rólam, hogy az őszi búzákat termelését nem helyeslem. Magyarországon azok termesztése már csak munkamegoszlás szempontjából sem nélkülözhető s az adott körülmények között fenntartandó. De ott, hol az említett viszonyok folytán minőségi őszi buza már sikerrel nem termelhető, minden gondolkodás nélkül vezessük be a marquise buza termelését.

Merem állítani, hogy ilyen buzatermő terület az országban nagyon sok van; hogy egyebet ne említsek, az egész Dunántul is. Hogy mit jelent közigazdaságilag néhány millió mázsa prima marquise buza export szempontjából, ugyanannyi 15-féle típusu 76-os buza helyén — felesleges hangsúlyozni.

A magyar emberben meg van a hajlandóság arra, hogy jóminőséget termeljen. Miskolcon jártam az ősszel őszi buza vetőmagért s mődomban volt látnom, hogy egyik uradalom prima apró szemű, üveges törésű, acélos, sárgás őszi búzáját szinte szétkapkodták az intelligens gazdák, míg a favorizált nagyszemű, puha búzákat talán még most is raktáron fekszenek.

De én láttam egyebet is! Az ideai szomorú tavaszon heteken át vásári szekértáborhoz hasonlított a györgytarlói nagy magtár előtti térség. Cigánd, Karád, Sáropatak, Végardó, Károlyfalva Újhely, Rozvány, Bodroghalom, Tiszabercel, Vencsellő, Gáva, Paszab, Dombbrád száz meg száz kigazdájára, nagygazdájára fordult meg magtárunkban, hogy a hivatalos véleményezés ellenére cca 1400.

q marquise tavaszbuza vetőmagot vigyen szét a szélrózsa minden irányában. Zsebükben a fillérig kiszámított drága bankkölcsön, szívükben a remény és kételkedés. Csodálkoztak a soha nem látott prima 80 kg-os tavaszbuza, kérték a szaktanácsot, de látszott szemükben a komor kételkedés — „hátha nálam nem sikerül?”

Learattunk, elcsépeztünk. Az én kundcsaftjaimmal nap-nap mellett találkozom. Legtöbb nem is ismer. Hogy a buza mindenütt beváltak, inkább azoktól tudom, akik elmulasztottak vetőmagot vásárolni. De mikor behúzodom esténként a bodrogközi kisvasut kocsijának egy-egy homályos sarkába, hallom az atyafiak büszke dicsekvését, hogy az „én földem” 15 mázsát, az „én földem” 16 mázsát termelt holdanként.

Ugy látszik a marquise megszerette a mi földünket s a mi magyarunk a marquist. Ezt már a Bodrogközről kiirtani nem lehet. Hogy a marquise buza ebben a szomorú esztendőben hány ezer egzisztenciát mentett meg a gazdasági összeomlástól környékünkön, azt mindenki elképzelheti, aki a keletmagyarországi szomorú fagykárokkal s azok hatásával tisztában van. 650 000 kat. hold kifagyott buzavetés nyomán járó általános szegénység és nyomor szomorúan paródizálja a „le a buzával!” jelszó üres, meggondolatlan voltát. (A marquise buzát én is ajánlottam a Bodrogközre, adtam is el belőle 4 mázsát Janka Károly urnak, ő szerinte is nagyszerűen bevált, ő is a Bodrogköz jövőbuzájának tartja a marquis-t. — Szerkesztő.)

Szőlőgazdasági rovat.

A Hegyközségi Tanács gyűlése.

JEGYZŐKÖNYV.

Készült Sátorlajauhelyben 1930 március hó 12-én a Tokajhegyalja zártterülete vármegyei hegyközségi tanácsának rendes közgyűlésében.

Kurucz Károly elnök elnöklése alatt jelen voltak: Pósa István, Karcsay Valér, Szourál János, Parnói Molnár Béla, Andrassy János, Gagyai Károly, Abonyi Sándor, Csajka Endre, Cziráky Károly, Fischer János, hegyközségi kiküldött tagok, Madarász Andor mg. kamarai titkár, Hegedüs Sándor m. kir. Szől. kerületi főfelügyelő-igazgató, gróf Hoyos Viktor főszolgabíró, dr. Buza Béla Deák Andor, Illésházy Endre meghívott tagok, utóbbi ugyis mint ügyvezető titkár.

Elnök üdvözlö a közgyűlésen megjelent tagokat, megállapítja, hogy a tagok a gyűlésre névre küldött meghívóval meghívtak, megállapítja a gyűlés határozatképességét, a gyűlést megnyitja s a felveendő jegyzőkönyv hitelesítésére dr. Buza Béla és Deák Andor tanácsadókat felkéri.

1. Olvastatott a Tanács elnökének évnegyedes jelentése.

Tisztelt közgyűlés.

Hegyközségi tanácsunk, mely minden más hegyközségi tanácsot megelőzőleg, a múlt év szeptember 24 én alakult meg, a múlt év október hó 15-én tartott első közgyűlését.

Az e közgyűlésen hozott határozatok végrehajtásáról kívánok első helyen beszámolni.

a) A közgyűlés első pontja alatt hozott, s 22/1929. számú határozatával azon kéressel fordult a közgyűlés Földm. Miniszter ur Önmegméltóságához, hogy a 3600. F. M. számú rendelet 20 §. 13 pontjának hatályon kívül helyezésével, Hegyközségi Tanácsunk, az 1929. XVII. t.-c. 41 §-ának megfelelőleg, kizárólag a Tokajhegyalja zártterületére kiterjedő hatáskörrel. „A Tokajhegyalja zártterületének hegyközségi tanácsa” néven neveztessek.

b) A közgyűlés második helyen a tanács ügyvezető titkárának kijelölésével foglalkozott s kimondotta, hogy a jelölést mindaddig nem ejti meg, míg a vármegyei és állami segély, illetve az esetleges kamarai hozzájárulás biztosítva nincs. És míg abban a kérdésben, hogy tulajdonképpen ki lesz köteles a titkár fizetését fedezni, döntés nem történik.

Ugy az állami, mint a vármegyei segély engedélyezése, illetve a folyósítása végett kérvénnyel fordultunk ugy a Föld. Miniszter ur Önmegméltóságához, mint Zemplén vármegye Törvényhatósági bizottságához; kérvényünkre válasz mind- eddig nem érkezett.

De a múlt év október hó 26-án kelt, s ugyancsak a múlt év december hó 17-én meg- sűrgetett felterjesztésünkben felkértük a Föld. Mi- niszter ur Önmegméltóságát, hogy döntsön abban a kérdésben is, hogy a kamarák, avagy a tanácsok terhe lesz e az ügyv. titkárok fizetése; a tanács költségelőirányzatának elkészítése körül e kérdés ugyanis döntő befolyással bír. Mert ha az ügyv. titkárt a kamara fizeti, ha a tanács akár a vár- megyétől, akár a földm. kormánytól segélyt kap, a szőlőbirtokosság terhe a minimumra, holdanként 20—30 fillérre szállítható le. Választ e beadvá- nyunkra sem kaptunk.

A tanácsi költségelőirányzatot ennél fogva, mint azt a mai tárgyalás során látni fogjuk, a hozzájárulás és a segélyek figyelmen kívül való hagyásával állítottuk össze.

c) A hegyközségi rendtartások (15) mind beérkeztek, azok — a kiküldött bizottság javaslata alapján — a Törvényhatósági Bizottsághoz fel is terjesztettek. A Törvényhatósági Bizottság a rendtartásokat a tolcsvai, a sárospataki felső és a mádi kivételével jóvá is hagyta; az utóbbi három hegyközség rendtartásai értesülés szerint azon okból még nem hagyattak jóvá, mert tárgyalások folynak, hogy ezen hegyközségekbe esetleg vele összefüggő más szomszédos községek területei bevonassanak.

d) A tanács költségelőirányzatát a kiküldött bizottság elkészítette s ez a mai gyűlésen tárgyalás alá került.

e) A közgyűlés 7 pontja alatt hozott határozathoz képest, a 3600. F. M. rendelet függelékének 46. § alapján megkértük a vármegye alispánját, hogy a hegyőrök részére adandó egycsövű golyós fegyverek engedélyezésére az elsőfokú közigazgatási, illetve rendőrhatalmokat utasítsa. A vármegye alispánja az utasítást 15348/1929 rendeletével kiadta.

f) A közgyűlés, a 10 pont alatt hozott határozatához képest, a szőlőfagykárak felvétele s ez alapon az adók törlése végett kérvénnyel járultunk a P. M. ur Ónagyméltóságához. P. M. Ur Ónagyméltósága honorálta is kérelmünket: minden fagykár, amely, ha elkészen is, de a szüret előtt 2 héttel előbb bejelentetett, fel lett véve s az adó, a kár mérvéhez képest, töröltetett, Alacsony számítás mellett is az akként törült adó kb. 60.000 pengőt tesz ki.

Ezekben kívántam beszámolni az október hó 15-ki közgyűlésben hozott határozatok miként történt végrehajtásáról és azok eredményeiről.

És most áttérek az adminisztráció körében történt fontosabb intézkedésekről, illetve eseményekről.

g) A Sátoraljaujhelyi hegyközség panaszos jelentése alapján megkerestük a vármegye alispánját, hogy az elsőfokon eljáró rendőri büntető bírakat utasítsa, hogy a mezőrendőri kihágási ügyeket elévülni ne engedjék, gyorsan és szigorúan járjanak el. A vármegye alispánja 17557/1929. számú rendeletével előterjesztésünket kedvezően intézte el.

A vármegye alispánjának fenti rendeletét közöltük az összes hegyközségi előljáróságokkal,

azzal, hogy a beterveztett kihágásokról s a hozott illetekről nyilvántartást vezessenek.

h) A Hercegkúti hegyközség 1929. év november 17-én tartott gyűlésében kijelentette, hogy a tanácsi járulékok fizetését nem vállalja. A hegyközségi előljáróság figyelmeztetve lett, hogy a közgyűlés jelzett határozata törvényellenes.

i) Dr. Oláh István a sátoraljaujhelyi, Abonyi Sándor a bodrogolaszi—bodrogzsádányi hegyközség kiküldöttjei tanácsági megbízatásukról lemondottak. A hegyközségek új kiküldöttjeiket még nem jelentették be.

Hasonlóan nem jelentette be még új kiküldöttjét a szegi—bodrogkeresztur—bodrogkisfalud és szegilongi egyesített hegyközség sem.

Ezekben volt szerencsém évnegyedes bejelentésemet beterveztetni, melynek tudomásul való vételét kérem. Kurucz Károly elnök.

46/1930. kgy. A közgyűlés az elnöki jelentést tudomásul veszi, s az elnöknek a tanács ügyeinek ügybuzgó vezetéséért, de különösen a jelentés f) pontjában jelzett adótörlések kieszközléséért köszönetét fejezi ki.

2. Olvastatott a m. kir. földmivélsügyi miniszter urnak a hegyközségek költségvetései tárgyában kiadott 112,852/1929. II. 2. számú leirata. Ezzel kapcsolatban elnök bejelenti, hogy e leirat kapcsán a leirat vételéig beérkezett hegyközségi költségvetéseket a m. kir. földmivélsügyi minisztériumhoz felterjesztette, azok már vissza is küldettek s a mai közgyűlés során tárgyalatni fognak.

13/1930 kgy. sz. A közgyűlés elnök jelentését tudomásul veszi.

3. Olvastatott a m. kir. Földmivélsügyi Miniszter urnak 90544/II. 2/1929. számú, a Hegyközségi Tanács területe és elnevezése tárgyában kiadott leirata.

62/1929. kgy. A közgyűlés hálás köszönettel veszi tudomásul azt a meleg érdeklődés, mely a leirátból a Tokajhegyalja iránt kisugárzik: mindamellett is, a Tokajhegyalja érdekeire való tekintettel, tovább is fentartja a múlt év október hó 15-iki közgyűlésében 1. pont alatt hozott s 22/1929 számú határozatát és kérelmét, melyszerint a tanács területe kizárólag a Tokajhegyalja zártterületére terjedjen ki s hogy e hegyközségi tanács „A Tokajhegyalja zártterületének vármegyei hegyközségi tanácsa” néven neveztesse.

4. Olvastatott a kiküldött bizottság által az

1930. évre készített hegyközségitanácsi költség-előirányzat-tervezet.

9/1930. A közgyűlés a költségvetési-tervezetet a rendes kiadások 1., 5. és 6. pontjának módosításával a következőleg állapította meg.

A Tokajhegyalja zártterülete vármegyei Hegyközségi Tanácsának 1930. évi költség-előirányzata.

A) Rendes kiadások:

1. Ügyvezető-titkár évi tiszteletdíja havi P 280	P 3360.—
2. Kiszállások 30 esetben à P 10	P 300.—
3. Irodai szükségletek (papír, posta stb. költségek)	P 200.—
4. Irodabér november és dec. hóra	P 80.—
5. Fűtés és világítás november és december hóra à P 20 és 5	P 50.—
6. Előre nem vélt kiadások	P 885.—
Összesen:	P 4875.—

B) Rendkívüli kiadások:

7. Irodaberendezés (1 íróasztal, 1 gömbölyű asztalka, 3 karosszék, 1 állófogas vasból, 1 divány, 1 iratállvány)	P 350.—
8. Írógép sokszorosítóval s kis asztallal	P 800.—
9. Tartozás a múlt évről:	
a) Titkár tdiája a múlt év okt. 15 től dec. 31 ig	P 700.—
b) Okt. 15-i gyűlés összehívásának költsége	P 1.30
c) Zemplén nyomdának ikató s postakönyvért	P 14.64
d) Iktató s postakönyv bekötetése	P 6.—
e) Vértesi Zs. számlája papírneműekért	P 35.90
f) Postaköltség a múlt év okt. 15-től dec. 31-ig	P 17.98
Rendkívüli kiadás összesen:	P 775.82

A) Rendes kiadások	P 4875.—
B) Rendkívüli kiadások	P 1925.82
C) Bevétel. Hegyközségi járulékok kb. 8500 hold szőlő után kat h.	P 80
Mutatkozik egyenleg:	P —.—

Felhatalmazza a közgyűlés a tanács elnökét, illetve a tanács ügyv. titkárát, hogy a járulékok beszédését, illetve behajtását a T. 49. §-a alapján eszközöljék, a kiadások az ügyrend 17. §-ának megfelelőleg kezelendők.

5. Elnök indítványa a B) típusu szőlőköcsönöknek A) típusúvá átváltoztatása iránt.

49/1930. kgy. A közgyűlés az elnök indítványát magáévá teszi s azon kérelemjával a Tokajhegyaljai Szőlőkölcsön-akció Kormánybiztosához, hogy a B) típusu kölcsönöknek A) típusu kölcsönné való átváltoztatása végett a földmivelésügyi kormányhoz felterjesztést tenni sziveskedjék.

6. Olvastatfak a m. kir. földmivelésügyi miniszter urnak a hegyközségek költségvetései tárgyában kiadott 19256/II.—2. 1930. és 19612/II.—2. 1930. számú rendeletei és a hegyközségeknek erre vonatkozó jelentései.

37.39/1930. kgy. A közgyűlés a miniszteri rendeletekben és a hegyközségi jelentésekben foglalt észrevételek, illetve nyilatkozatok figyelembe vételével: a sátoraljaujhelyi, tolcsvai, a tokaji, az abaujszántói, a tállyai, a tarcali, az olaszliszkai, a mezőzombori hegyközségek 1930. évi költség-előirányzatait jóváhagyta s elrendelte, hogy azon hegyközségek, amelyek költség-előirányzataikat eddig még be nem terjesztették, azokat haladéktalanul terjesszék be.

7. Olvastatott a bodrogolaszi—bodrogzsadányi egyesített hegyközségnek a f. évi február hó 14-én tartott gyűlésében felvett jegyzőkönyve s tárgyalattott az ezen jegyzőkönyvben foglalt azon határozata, amely szerint az egyesített hegyközség feloszlását kimondja.

34/1930. kgy. A bodrogolaszi—bodrogzsadányi hegyközség még az 1894. évi XII. tc. VIII. fejezetében foglalt 62. szakasz alapján alakult; rendtartását, amely az 1929. évi XVII. tc. alapján készült, Zemplén vármegye Törvényhatósági Bizottsága 16577/1929. számú határozatával jóváhagyta s így törvényesen megalakult hegyközségnek tekintendő, amelynek feloszlása a T. 40. §-ának rendelkezéséhez képest mondható ki.

A közgyűlés ennél fogva a beterjesztett jegyzőkönyvet a kérelem elbírálása végett megküldi Zemplén vármegye Törvényhatósági Bizottságához, mint amely hatóság a megalakulást és a rendtartást jóváhagyta, a maga részéről a feloszlás engedélyezését nem ajánlja.

8. Olvastatott a tállyai hegyközség jelentése arról, hogy a sátoraljaujhelyi m. kir. pénzügyigazgatóság a hegyközségi járulékok együttes kezelésbe való vétele iránt, úgy a múlt évben mint a f. év során beadott kérelmét elutasította.

36/1929. kgy. A közgyűlés elsősorban azon nézetének ad kifejezést, hogy a hegyközségi járulékok beszedését, illetve behajtását a T. 48. §-a még az estre is biztosítja, ha a beszedést a hegyközségi előljáróság maga eszközli.

Figyelmezteti azonban a közgyűlés a hegyközségi előljáróságokat, hogy amennyiben az együttes kezelést kívánják bevezetni, eziránti kérvényüket az előző év végén, de mindenesetre azon év első havában nyújtják be a m. kir. pénzügyigazgatósághoz.

Felkéri a közgyűlés a tanács elnökét, illetve ügyv. titkárát, hogy a tályai hegyközség ügyében személyesen interveniáljanak a sátoraljaujhelyi m. kir. pénzügyigazgatóságnál, esetleg a m. kir. pénzügyminisztériumnál.

9. Olvasatott a tokaji hegyközség kérelme, a hegyközségi járulék együttes kezelése esetén, magasabb hányadkulcs kieszközlése végett.

38/1930. kgy. A közgyűlés kijelenti, hogy a szétosztási kulcs megállapítása hatás körén kívül esik. Ezt a m. kir. adóhivatalok az együttes pénzkezelés alá vont adók aránya szerint állapítják meg. Éppen ez okból célravezetőbb, ha a járulék beszedését a hegyközségek, a községi előljáróságok hathatós támogatásával, maguk eszközlik.

Azon sajnálatos, de mindenütt meglévő körülmény eloszlására, hogy évközben a hegyközségi pénztár nem rendelkezik a szükséges pénzzel, egyetlen mód az, ha a hegyközségi választmány kölcsönt vesz fel, s a kamatokat a járulék behajtása során a pontatlan fizetőktől szedi, illetve szedeti be.

10. Olvasatott a m. kir. Földművelésügyi Miniszter ur 87832/1930 II. 2. számú leirata, melyben a „Borászati Lapok“ megrendelését ajánlja.

47/1930. kgy. A közgyűlés a „Borászati Lapok“ című lapot a Hegyközségi Tanács irodája részére a folyó évre, az előre nem vélt kiadások terhére, megrendeli s a Hegyközségeknek a lap megrendelését ajánlja.

A tárgysorozat ezzel kimerítettvén, elnök a gyűlést berekeszti.

Jegyzette :

Illésházy Endre sk.
ügyv. titkárhelyettes.

Kurucz Károly sk.
a közgyűlés elnöke.

Hitelesítik :

Dr. Buza Béla sk.

Deák Andor sk.

Lehet-e a Tokajhegyalján rentabilisan szőlőt művelni?

Irta: parnói Molnár Béla.

A Zempléni Gazda február 20-iki számában, illetékes tényezőnek azt a jóakaró tanácsát közli, hogy termeljen a Hegyalja oly olcsón, hogy borát 50 fillér árban nyereséggel adhassa.

Helyeslem a tanácsot, de azt hiszem megkésett, mert tiz esztendeje egyebet sem próbálunk, mint műveltetési költséget csökkenteni és pedig oly mértékben, hogy most már a tokajhegyaljai segélyakció is alig képes a műveltetési költségek redukciója következtében tönkrement szőlőket rendbehozni.

Szükségesnek tartom azonban azt, hogy tüzetesen megvizsgáljuk, lehet-e egyáltalán véve szőlőt rentabilisan művelni s mik lehetnek a termelés rentabilitásának az elérhető eszközei? Minden üzem rentabilitása a következő tényezők függvénye :

a) Rezsi költség,

b) a termelt áru mennyisége ugyanoly rezsi mellett és

c) a termelvény ára.

a) Rezsi költség. A cikkirő ur egy összeállítást közöl, melynek végösszege 776 pengő. Ennyibe kerülne egy hold szőlő évi művelése.

Ez a szám hozzávetőlegesen helyes; ugyanez a Borászati Zsebnaptár végeredménye 6-800 P, ugyanez az én tapasztalatom is, bár alacsonyabb napszámókkal kalkulálok s ugyanez birtokos társaim véleménye, kik azonban még magasabb összegekről beszélnek. Vitatható, be kell-e állítani egy legalább 10%-os többletet a rizikó címén, mert hiszen tiz évben legalább egyszer teljesen kimarad a termés és ennek az évnek a rezsijét tiz évre el kell osztani, továbbá kb. ugyanannyit kamatteként, mert legalább ennyi kamat terheli a költséget, míg a termelt áru eladható.

De ezektől eltekintve maradjunk a 6-800 P és két határértéknél.

Mindenesetre a fele ennek a költségnek rajtunk kívül álló s általunk meg nem változtatható kiadás, t. i. az anyagok, adók, fuvarok, karók, hordók, trágya stb. árai nem csökkenthetők.

Csökkentést csak a napszámoknál érhetnénk el.

A bérek magassága ugyan változik, de nem fog kisebbedni, mert az általános életstandard és igények emelkedése ezt nem engedi meg.

Maradna a felhasznált napszámok mennyisége.

Ebből nem csökkenthető a metszésnél, kötözésnél, permetezésnél, kénporozásnál, karózásnál, trágyakihordásnál és szüretnél alkalmazottak száma. Egyedül a kapálásnál, nyitásnál és fedésnél érhetünk el némi megtakarítást, ha idejében, esetleg gépek felhasználásával végezzük.

A mai anyagárak és munkabérek figyelembe vétele mellett megkísértem a Németországban már használatban levő gépek költségeit kalkulálni, de legfőbb akarat mellett nem sikerült nagyobb megtakarítást kimutatnom.

De felteszem, hogy lehetne ezen az összesen 169 P költségen 20%-ot megtakarítani, azaz 33 pengővel a műveltetési költséget csökkenteni, befolyásolja-e ez az összeg a szőlő rentabilitását? Bizonyára nem. Mert amely szőlőnek a tiszta nyeresége attól függ, hogy megtakaríthatók-e 30 P-t, azt ki kell irtani, mert a nagy rizikónál, mellyel ez a művelési ág jár, ez nem játszhat szerepet.

b) A termelt áru mennyisége (többtermelés) jelszó, mellyel az országban régen küzködünk s melynek tartalmát csak akkor tulajdoníthatunk, ha minden hl. bor, mellyel több terem, nem jelent költségtöbbletet és nem befolyásolja kedvezőtlenül a termelvény árát.

Ugyanazon rezi hőltség mellett nagyobb termésre számíthatunk:

1. ha minden tőkének terem,
2. ha rendszeresen trágyázunk megfelelő szakértelem mellett,
3. ha a talajt kifogástalanul megműveljük,
4. ha a tőkék erejéhez mérten azokat helyes metszéssel több termésre kényszerítjük anélkül, hogy ezzel a minőséget rontanánk.

Nem feladata ennek a cikknek, hogy detailban ezekre a módzatokra kitérjen, mert hiszen erről könyvet kellene írni. Annyit azonban mondhatok, hogy nincs nagy árdifferencia aközött, hogy jól csináljuk-e vagy rosszul és nem fog a szőlőművelés sokkal többbe kerülni, ha mindent helyesen végzünk el.

Mindenesetre belefér a határértékül felvett 800 P-be a tökéletes művelés, ha azt szakértelemmel kezeljük.

Ha tehát az átlagos hegyaljai szőlő tiz éves átlagban 10 hl. bort teremhet, mely 80 filléres ár mellett a műveltetés költségeit alig fedezi, nem lesz nehéz a termelt átlag mennyiséget a minőség hátránya nélkül 16—18 hl-re hozni, amennyi ma a jól kezelt és jó állapotban lévő szőlőkben megterem.

Ez pedig, ha a 80 filléres árszintet tartani tudjuk, de csak akkor, holdanként 1280—1440 P

bruttó bevételt jelent, melyből levonva a műveltetési költség 800 pengőjét és a szőlő 20 évi amortizációjára évi 200 pengőt, holdanként 2—400 pengős jövedelem marad, mely a tőke 5—10%-os kamatozásának felel meg.

c) Addig amig senki nem biztosíthat arról, hogy az átlagosan termelt 16—18 hl. bor átlag 80 fillérral értékesíthető, rentabilis termelésről szó sem lehet, mert már egy aránylag csekély 10 filléres áresés az egész számítást felborítja s nem hogy a szőlő amortizációs költségét, de az egész hasznot is elviszi.

Nincs tehát rentabilis termelés, nincs józan számítás, nincs megélhetés, nincs jövő egy stabil és irányítható, a termelési költségeknek megfelelő áralakulás nélkül.

A termelés csökkentése csekélyebb rezi költség mellett, mint láttuk az utolsó tiz esztendő alatt, nem vezetett célra, mert csak eladósodtunk és a szőlők tönkrementek.

A többtermelés csak bizonyos áldozatokkal eszközölhető, ámbár a költségtöbblet nem nagy a várható magasabb hozammal szemben. De csak oly esetben lehet hasznohajtó, ha az árakat stabilizálni, illetve emelni tudjuk.

Erre azonban nem áll más eszköz a rendelkezésünkre, mint a bortermelési kartell és a Tokajhegyalja bortermelésének monopóliumszerű forgalombahozatala, mert csak így stabilizálhatjuk a különben folyton fluktuáló árakat.

Erről következő értekezésemben leszek bátor a Zempléni Gazda olvasóközönsége elé lépni.

Baromfitenyésztési rovat.

Rovatvezető: dr. Szén József plébános.

A jövedelmező baromfitenyésztés feltételei.

Írta: Dr. Kukuljevic József gazd. akad. tanár, Keszthely.

Ma, mikor országunkban mindinkább terjed a barnmfitenyésztés — és az tényleg hivatott baromfiexportunkat fokozni —, sokszor halljuk, hogy nem érdemes baromfitenyésztéssel foglalkozni, mert az nem hajt jövedelmet. A nemjövedelmezőség esetén természetesen keresik az okokat, miért megy egyes telepeken, farmokon jól, másutt, főleg a népies tenyésztésben, miért nem tudnak jelentősebb eredményt felmutatni.

Legtöbbször a fajtában keresik a hibát, a

felszerelésben, a kedvezőtlen időjárásban stb., de sohasem abban, hogy jövedelmező baromfitenyésztést csak bizonyos feltételek szigorú betartásával lehet folytatni és ha ezeket a tudományosan megállapított tényeket figyelmen kívül hagyjuk, eredményt nem fogunk sohasem elérni.

Nagy vonásokban kívánok rámutatni ezekre e helyen azért, mert Zemplénben a baromfitenyésztés nagyobb méretű és mert már egységes vezetésre tekinthet vissza.

Ahhoz, hogy baromfitenyésztésünk eredményes és jövedelmező legyen, első feltétel, hogy a természetesen jól termelő fajtából származó egyedek *koraiak legyenek*, vagyis az abban az évben született állatok már decemberben tojjanak. Azok a jércék, tyukok, melyek legkésőbb decemberig nem kezdték meg a tojást, tenyésztésre nem alkalmasak, mert itt a tojástermelés olyan időben fog megkezdődni, mely jövedelmet nem biztosít.

A legfontosabb, hogy a kiscsibék már februárban, márciusban kikeljenek, gyorsfejlődésűek legyenek és számuk mennél nagyobb legyen. Ez rendszerint kottlósokkal nem érhető el, csak keltetőgéppel és főleg műanya neveléssel. Ilyen módszer mellett a feles számú kakasokat nyáron már mint korai rántott csirkéket tudjuk piacra dobni.

Fontos főleg a fiatal, növendékállatoknál az *intenzívebb táplálás*, hogy ezzel a fejlődést elősegítsük. Az intenzívebb táplálás alatt sohasem a túltáplálás értendő, hanem a fehérjedús táplálék és a napi többszörös táplálkozás.

Ma Németországban, Amerikában, általában elterjedten alkalmazzák az ólak villanyos megvilágítását, így az állatok nem alusszák át az egész éjjelt, hanem a fény hatása alatt kapargálnak, eszegetnek, jobban emésztenek és így tejlődésük gyorsabb lesz.

A fejlődés és termelés szempontjából is nagyon fontos, hogy nappal is mennél több fény, friss levegő érje az állatokat, azért az *ólaknak dél vagy délkeleti fekvésűeknek kell lenniök*, vagy ablakokkal és megfelelő szellőztetéssel ellátva. Nem ajánlatos az ólak fűtése, mert az állatok könnyen meghűlhetnek, de nem ajánlatos az állatokat mindenféle pajtába, fészerbe vagy istállóba tenni, mert főleg az utóbbiban a nedves, nyirkos, gázos és gőzös levegő megbetegítőleg hat, azonkívül alkalmasat ad mindenféle féreg, élősd elterjedésére.

Az etetést is mindig fedett, zárt helyen eszközöljük, nehogy verebek, galambok stb. hozzáérhessenek az eledelhez és baromfiállományunk-

hoz, mert ezek a ragályos betegségek legjobb terjesztői.

Szabályként tekintünk azt, hogy *juniusban kikelt csibéket tenyésztésre ne tartsunk meg*.

Csak így, nagyjában kívántam rámutatni egyes dolgokra, melyek lényegesen befolyásolják tenyésztésünk eredményét.

Kis csibék nevelése 8 hetes korukig.

Irta: Nyírő Károly m. kir. gazd. felügyelő, Budapest.

A csirkék nevelése igen nagy figyelmet és gondot igényel és ezért csirkeneveléshez csak az fogjon hozzá, aki annak a követelményeknek eleget tud és akar tenni, mert ellenesetben a csirkenevelésből öröme nem lesz, haszna még kevesebb.

Tavasszal minél korábban jutunk csirkékhez, annál kiválóbb tenyészállatokat nevelhetünk. A korai keltetés különösen fontos azért, mert a korai jércék őszre teljesen kifejlődnek, megkezdik a tojáslerakást és tojnak kedvező tartás mellett egész télen át, amikor úgy tenyésztési, mint háztartási szempontból a tojásnak nagy értéke van.

Nemes baromfit és egyáltalában nagyobtestűt május közepe után már keltetni nem érdemes, mert ezen idő után kikelő csibékből értékes tenyész- vagy haszonállatokat nem lehet nevelni.

A kiscsirkét a kikelés, majd a száradás megtörténte után a kottló, illetve a műanya alá helyezzük.

Azon helyiség tiszta padlóját, ahol a csirkék nevelődnek, száraz homokkal legalább 5 cm. vastagságban fel kell szórni.

A kikelt csirkék takarmányozásának a megkezdésével a kikeléstől számított 24 órán túl nem tanácsos várni.

Kezdetben a csirkéket egy hetes korukig buzadara és tengeridara keverékével naponta minden 2 órában kell etetni; óvakodva a túletetéstől, ami emésztési zavarokat és bélbetegségeket idézhet elő. *Ivóvizet a harmadik napos kortól kezdődőleg adhatunk a csirkéknek*, ügyelve arra, hogy az állandóan friss, de hideg ne legyen.

Amennyiben tej áll rendelkezésre, viz helyett célszerűbb előzetesen felforralt és azután lehűtött állapotban a csirkékkel 14 napon keresztül azt 50 százalékos arányban vízzel felhígítva itatni, mert a tej fejlődésüket gyorsítja.

Egy hét eltelte után, mikor beleikben — még kikelésük előtt — a köldöknyílásukon át felszivott

tojássárgája megemésztetett, *adagolni lehet a csirkéknek száraz eleség mellett lágy eleséget is.*

Igen jó lágy eleség készíthető langyos vízzel megnedvesített kalliro- és buzakorpa keverékből, továbbá keményre főlt tojás és kenyérgyári hulladék áztatott keveréséből.

A lágy eleségbe minden 10 drb. csirkére számítva 1 kávéskanál faszénport és 1 kávéskanál porrátorjt tojáshéjat kell belekeverni.

A lágy eleségből mindig csak annyit adjunk a kiscsirkéknek, amennyit azok egyszerre jó étvággal elfogyasztanak. A maradék takarmányt pedig minden esetben el kell távolítani, mivel azt a csirkék bepiszkolták.

Kéthetes kortól hathetes korig a csirkéket már csak minden 3–4 órában kell etetni, naponkint tehát négyszer.

Korai keltetéshez, amikor még zöldtakarmány nem igen van, nagyon jó zöldtakarmánypótló a sárgarépa, veremben átteleltetett káposzta és csiráztatott zab.

Négy hetes csirkéknek lágy eleségbe már főlt és apróra tört burgonya keverhető. A hat hetet kitöltött csirkéknek már szemes eleség is nyújtható és a felnőtt baromfiak takarmányához hasonló etetésben részesíthetők és részükre 5 hetes korban a műanya feleslegessé válik.

A kiscsirkéket *nyolcnapos kor előtt még kedvező időben sem szabad nevelőhelyiségből a szabadba kiengedni* s arra is nagyon kell ügyelni, hogy a kijáró kiscsirkék meg ne ázzanak és meg ne fázzanak.

Kiscsirkék részére szokásos kifutójukba lótrágyakupacot hordani, ami mint jó féregtermelő telep, igen sok jó természetes táplálékkal látja el a csirkéket.

Három hónapos koruk előtt a csirkéket üldrudakra szoktatni nem szabad, mert gyenge mellcsontjaikat az üldrud könnyen elgörbítheti. A csirkék eledelét és ivóvizét célszerű zománcozott és olyan edényekben adagolni, amelyek sűrű drótrostélyllyal vannak ellátva, amelybe a csirkék csak begyüket tudják bedugni.

Ha csak lehet, minél tovább hagyjuk a csirkéket a szabadban, mert a sikeres nevelés főfeltétele a szabad mozgás, a legelő és a tág terület.

A kiscsirkék túl etetés esetén bélhurutot kapnak és ha idejekorán gyógyításról nem gondoskodnak, az állomány 50 százaléka is elpusztul.

A sikeres csiirkenevelésnek ezek a feltételei és a gödöllői állami baromfitelepen több éven át

folytatott kísérleteim ezek helyességét mindenben igazolják.

Vegyesek.

Halálozás. *Zimmermann* Jakab bornagykereskedő 61 éves korában rövid szenvedés után f. hó 5-én Budapesten elhunyt. Földi maradványait nagy részvét mellett f. hó 7-én helyezték Abaujszántói örök nyugalomra.

Az elhunyt 40 éven keresztül páratlan szorgalommal és odaadással vezette az abaujszántói *Zimmermann* Lipót és fiai céget és nagy üzleti zsenialitásával a tokajhegyaljai boroknak messze külföldre, sőt tengerentúl is nagy hirnevet szerzett.

Sziktalaj-javítás. Vonatkozással a Zempléni Gazda 4. számában fenti cím alatt közzétett közleményre, értesítjük a vármegye mezőgazdáit, hogy a földmivelésügyi miniszter ur Önagyméltósága a jelentkezés határidejét április hó 15-ig meghosszabbította.

Zempléni vármegyei Gazdasági Egyesület

A jövedelem és vagyonadó elengedése végett bélyeges kérvényt adhatnak be mindazok, akik önhibájukon kívül oly helyzetbe kerültek, hogy hátralékos adójukat még részletben sem tudnák megfizetni, és az adó befizetése megélhetésüket veszélyeztetné. — Ily okok lehetnek pld. az adózó súlyos vesztesége, nagy kiadással járó betegségek stb., azonban ezen körülményeket kellő igazolással kell alátámasztani. E tárgyban 1930. év első felében beadandó kérelmek tárgyalását a pénzügyminisztertől kell kérni.

Utazási kedvezmény a mezőgazdasági munkások részére. A m. kir. földmivelésügyi miniszter ur a kereskedelemügyi miniszter urral egyetértőleg külön-külön szabályozta a hivatalos mezőgazdasági munkások vasuti utazási kedvezményét.

A rendelet szerint a mai helyzet az, hogy a hivatásos mezőgazdasági munkások, vagyis, akik a hatóság által kiállított munkás igazolvánnyal elvannak látva, (a munkásigazolvány váltása semmi korlátozás alá nem esik) minden időkorlátozás nélkül, tehát az egész éven át, féláru menetjeggyel utazhatnak a község által igazolt munkahelyükre és vissza, ha legalább 12-en utaznak együtt, vagy ha ennél kevesebben is vannak, de legalább 12 munkásért járó menetdíjat fizetnek. Ezt az utazási

kedvezményt nemcsak akkor vehetik igénybe, amikor a munka megkezdésekor munkahelyükre és a munka befejezésekor lakóhelyükre utaznak, hanem a munkaidő közbeni megszakítás alkalmával, sőt vásár-és ünnepnapokon való hazautazásnál is. A kedvezménynek az igénybevételéhez a munkásigazolványon kívül a munkaadó által kiállított és a községi előljáróság által igazolt bizonyítványokra is van szükség, amely névszerint felsorolja a munkásokat és igazolja azok alkalmaztatását. A kedvezményt pedig azok a munkások vehetik igénybe, akik a munkásszerződést a törvény rendelkezéseinek megfelelően a községi előljáróság által kötötték meg. Ez a rendelkezés tehát egészen messzeendő kedvezményt biztosít a mezőgazdasági munkásságnak. Hogy az utazási kedvezmény igénybevétele a munkásigazolványhoz és a munkásszerződést igazoló községi bizonylathoz van kötve, az érthető, mert hiszen enélkül az államvasutak ellenőrizhetetlen visszaéléseknek volnának kitéve.

Eladó

Kossuth-féle széphalmi gazdaságban egy igen jó Hofher és Schrantz-féle N. 6. jelzésű cséplő

Elevátor.

Cím: Sátoraljauhely, postafiók 66.

A ZEMPLÉNI GAZDA

HIRDETÉSI DIJAI.

Általában: egy cm. 4 fillér.

Egy egész oldal	400 ☐ cm.	P. 16
Egy fél „	200 ☐ cm.	P. 8
Egy negyed „	100 ☐ cm.	P. 4
Egy nyolcad „	50 ☐ cm.	P. 2
Egy tizenhatod „	25 ☐ cm.	P. 1.20

Keskeny, szalaghirdetés legfőlebb
3 × 23 = 69 cm. à P. 3.00

Allandó, legalább hatszor egymásután feladott hirdetéseknel 30% engedmény.

10 darab erős családi
Boconádi méhkaptár
pergető géppel és méhész felszereléssel
eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

5

Szilágyi és Diskant Miskolc

gépgyára és malomépítészete.

Gyárt és szállít:

Szab. fatüzelésű generátorokat,

50% üzemanyag megtakarítás

Gőzekealkatrészeket

bármilyen gyártmányu géphez

Bor- és olajsajtókat

Nyersolaj-motorokat

Malomberendezéseket és munkálatokat

Képviselet:

Első Magyar Gazd. Gépgyár R. T.

cséplőgépei, vetőgépei, malomfelszerelései és

FORD MOTOR COMP

személy-és teherautójai, traktorjai. Állandó nagy alkatrész raktár és javító üzem

42

Hirdessünk a

„Zempléni Gazdá”-ban

Felelős kiadó: Illésházy Endre ügyv. titkár.

Állattartó gazdák!

Életerős, jócsontu, betegségeknek ellenálló állatokat csak úgy nevelhetünk, ha már az anyaállatot is, továbbá az ujszülött és növendéket

PEKK D-vitamin tápporral
takarmányozzuk.

A PEKK olcsó, mert

1 kg. elegendő	{	egy felnőtt sertés 200 napi adagjára, vagy
		egy malac 400—600 napig terjedő " "
		100 tojós baromfi 3 hónapi " "
		egy vemhes tehén vagy kanca 2 hónapi " "
		egy vemhes koca 3 hónapi " "
		egy borju vagy egy csikó 3 hónapi adagjára.

Tehát napi filléres költséggel pengős hasznot hoz!

CHINOIN — UJPEST.

Gyümölcsfák **egyszerűsített** téli permetezés.

Csak egyszer kell permetezni s **megtakaríthatja** a második permetezés költségeit.

Időt, Munkát, Pénzt
takarít.

NOVENDA

Rovar- és gombabeteg-
ségek ellen véd.

Univerzális TÉLI gyümölcs permet.

Egyesíti a gyümölcsfakarbolineum — mézskénlé — SULFAROL hatását.

BORDÓI LÉVEL KEVERHETŐ, ellentétben más gyümölcsfakarbolineummal.

Permetezés ideje: lombhullástól rügyfakadásig bármikor fagymentes napokon.

NOVENDA-permet: 100 liter vízben 8 kg NOVENDA.

NOVENDA-gálic permet: 100 l. vízben 2 kg gálic,

2 kg szalonnás méz, 8 kg NOVENDA.

CHINOIN.

Kérjen ismertetőt.

UJPEST.